

казано: „Въ случай, че бихме имали бомби, добри бомби, прѣмахванието му би било сигурно, безъ да пострада посторонно лице. Намирамъ това, слѣдъ като съмисловамъ по-точно самата рѣбота. Да пиша на Мусевича и да занесѫ писмото на гардата“. — По третия пунктъ, слѣдъ дѣлги дебати, г. Умъ и Разумъ отправя на Лапча слѣдующето категорическо питание:

- Добрѣ, рѣшавашъ ли се?
- Рѣшавамъ се.
- Безусловно, окончателно?
- Окончателно и безусловно.
- Хайде върви спи. (Стр. 16/17).

Отъ това врѣме дневникътъ свидѣтелствува сякашъ една твърда и отчаяна рѣшителностъ въ взѣтото направление, едно разочарование къмъ прѣлеститѣ на живота, който се счита принесенъ вѣч въ жертва на възвишени идеи. Въ минути на тъмно пятно отъ стъмнѣніе тукъ-таме се срѣщатъ такива утѣшениѣ: „впрочемъ, Лапчо, ничево, Господъ ще помогне. Само ти не губи куража си и вѣрата си въ това твое прѣдопрѣдѣление. Ти за 9-ий Августъ пристигна, дѣлото да почнешъ и врѣме. Може и сега да бѫде тъй. Малко ли прѣпятствия имаше да се махнатъ тогава?“ (стр. 19). „Азъ трѣбва да разбера, че, като съмъ стѫпилъ на чело на работата, трѣбва да сѫ нераздѣлни съ мене: хладно-кръвното и ведростта . . . Но незабравяй, Лапчо, да се държишъ хладнокръвно и ведро! . . . Знай, че трѣбва да те ангажира изцѣло само захванѣтото дѣло (стр. 20). . . Въ всѣкий случай, едно да си знаешъ, Лапчо, че ще се гине, така или инакъ, но има да се гине.“

Дневникътъ не съдѣржа само тия пасажи, които рисуватъ така ярко моралната и интелектуална физиономия на лицата, които сѫ заговаряли и заговаряять въ полза на „Славянска България“, на утровния той терминъ, който е искоренилъ въ тѣхъ всяко патриотическо чувство. Оцѣленитѣ листове на дневника сѫ 61 и съдѣржатъ хрониката на съзаклятието отъ 25 Януарий 89 г. до 28-й Февруарий с. г., съ което число, очевидно, не се завръшя, тъй като слѣдватъ нататъкъ остатки отъ издрани листове. Било би интересно да се прочете въ отсѫтствиетѣ листове и онова, което обвиняемите сѫ вършили и слѣдъ минаванието имъ въ България, гдѣто тѣ сѫ биле пустнѣти, както свидѣтелствува дневника, само чрѣзъ настоящелни молби, клѣтвени отричания отъ държаното имъ до